

Ваше Преосвештенство,

У синовској оданости и послушности, овим покајним писмом молим Вас за опроштај што сам дана 14. јула 2021. године, приликом Ваше посете жабарској парохији а приликом Служења Свете Литургије у храму Св. Козме и Дамјана у Загорици, починио више престапа.

Конкретно молим Вас за опроштај што сам тада пред Вас као надлежног Епископа изашао неприлично одевен у смислу гардеробе коју сам носио испод мантије а и саме мантије. Молим Вас и за опроштај што сам на Вашу примедбу, овим поводом, почео да Вам да читам лекције о томе *како ћосћоје различитије ћанћалоне и различитије манћије*.

Молим Вас и за опроштај што сам наведеног дана у току Свете Литургије готово непрекидно излазио и улазио у цркву правећи наред и изазивајући жамор и узнемиреност у народу оглушавајући се о Ваш позив који сте ми упутили преко протојереја-ставрофора Ђорђа Радишића да се смирим и да престанем са таквим понашањем.

Молим Вас за опроштај што сам поменутог дана а приликом *Канона Евхаристије* демонстративно напустио олтар носећи са собом и неисечене просфоре јер ми нисте одмах дали благослов за сечење нафоре иако сам видео да сте читали молитве и да нисте могли у истом тренутку благословити моју намеру.

Такође Вас молим што сам Вас увредио рекавши чтецу Лазару Коларевићу, кога сте после *Канона Евхаристије* послали да узме просфоре како би благословили да се исте исеку за нафору, *да сће луди и да сам ја нафору већ исекао јер нисам куче да сћојим ћоред Вас ћећнаесћ минућа*.

Молим Вас и за опроштај што сам поменутог дана приликом причешћивања верног народа повишеним гласом почео да говорим народу како да се причешћује а када сте ме упозорили да не вичем и да има ко ће народ позвати и казати како треба да приступе, што сам Вам још јачим тоном, вичући, одговорио *да ја и ћоворим заћо шћо нема ко дрүћи да каже игноришући тако Ваше присуство*.

Молим Вас и за опроштај што сам односног дана, после Свете Литургије а за време ручка без питања и Вашег благослова почео да држим говор у коме сам поред осталог почео да причам и о парохији за коју нисам надлежан. Такође молим за опроштај што сам се оглушио о Ваш позив када сте ми рекли да немам благослов да говорим и да не могу говорити о питањима за која нисам надлежан, већ сам изразито повишеним, готово неартикулисаним гласом, вичући одговорио *да сам узео блаћослов од Вас ћри ћућа*, наставивши даље да говорим, иако благослов нисам узео.

Молим Вас за опроштај што сам и поред раније исказаног покајања због опијања и владања које не приличи свештенику због чега сам у три наврата стављан под забрану свештенослужења (КЕбр. 1380/15; Ебр. 1506/15; Ебр. 1620/15), наставио са опијањем и понашањем које не приличи служитељу олтара Божијег о чему је било речи у дописима Ебр. 1096 од 16. јула 2021. године и КЕбр. 1533 од 1. новембра 2021. године, а чије наводе у потпуности прихватам као тачне и због чега Вас и молим за опроштај.

Најусрдније молим за опроштај што сам својим поступцима отворено показивао одсуство сваке жеље да на основу и у оквирима литургијске структуре Цркве успоставим и изградим однос са надлежним Архијерејем изазивајући тако саблазан међу свештенством и верним народом Епархије шумадиске чиме сам отворено доводио у питање и канонски поредак Цркве у коме је

Епископ слика Христа као глава тела (сабрања) Цркве док су презвитери слика руку Божијих којима Епископ врши црквено управљање.

Дубоко сам свестан да сам на овај начин починио преступе 25, 27, 42, 56. Апостолског правила, 64 и 82. правила Светог Василија Великог, чл. 176 т. 1, 3 и 8, чл. 214 т. 1, 2, 3 и 4. *Усїава Срїске Православне Цркве* и чл. 10, 17, 24, 25, 30, 32, 33 и 39 т. 1. *Кривичних ѱравила СПЦ*.

Такође са жаљењем и молбом за опроштај изјављујем да сам осим понављања преступа због којих сам већ био под забраном свештенослужења (Ебр. 1380/15, Ебр. 1506/15, Ебр. 1620/15) и поред наведених преступа од 14. јула 2021. године, починио и друге преступе из чл. 214 т. 1, 2 и 3 *Усїава СПЦ*, чл. 17, 32 и 33 *Кривичних ѱравила СПЦ* и то: фалсификовње докумената, неовлашћено коришћење података црквеноадминистративних јединица Епархије шумадијске као и матичних података Епархије шумадијске и одрицање послушности Вама и телима Епархије шумадијске а који су доказани документима КЕбр. 260/21, КЕбр. 265/21, КЕбр. 260/21, КЕбр. 313/21, КЕбр. 367/21, Ебр. 395/21 и КЕбр. 806/21.

Имајући на уму тежину почињених преступа као и чињеницу да сам исте понављао коленопреклоно Вас молим да ми још једном и то последњи пут изађете у сусрет и да ми дате прилику за делатно покајање тако што би по други пут обуставили црквеносудски поступак и што би ме потом преместили и поверили ми у опслуживање неку од упражњених парохија у Епархији шумадијској.

Уколико изађете у сусрет овој молби а ја поновим старе или починим нове преступе дефинисане канонским предањем Цркве, Уставом СПЦ и Кривичним правилима СПЦ, ово покајно писмо можете сматрати мојом молбом за трајно разрешење са парохијске службе, као и молбом за наставак црквеносудског поступка у оквиру кога би ми била изречена најстрожија казна будући да исту, имајући на уму шта сам све радио, у потпуности заслужујем.

Целива свету десницу Вашег Преосвештенства и моли Ваш свети Архијерејски благослов Вашем Преосвештенству одан,

Никола Симић
јереј Никола Симић